

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gl., za pol leta 1 gl. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja upravništvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice, št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikiem trgu po 5 kr.

Rokopis se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Volilcem ptujskega, ormoškega, ljutomerskega, gornjeradgonskega, lenarčkega, šmarškega in rogaškega okraja.

Vsled prezgodnje smrti nepozabljivega nam g. Bož. Raiča treba Vam je iti spet na volišče. Izbrati nam je naslednika Božidarju Raiču, ki nas bode zastopal v državnem zboru.

Le preživo nam je v spominu, da je hodil on kot slovenski poslanec trnjevo pot pravega in iskrenega zagovornika svojega naroda, da ga je spravila njegova požrtvovalnost prerano v grob. Božidar Raič ulegel se je k večnemu počitku in ni dočakal, da se zboljša narodu slovenskemu njegov položaj, da napoči zora boljše bodočnosti, da-si je bil delaven skoro pol stoletja! —

On ni obupal. Tudi nam bi se to ne spodobilo. Kakor je on z vedno večjo silo in mladeniško navdušenostjo deloval, isto je naša dolžnost. S tem častimo njega spomin in se kážemo prave Slovence.

In zatoraj na delo!

Na 9. den tega meseca začnejo se volitve volilnih mož. Že tu se moramo naše naloge zavedati in odločno stopiti na dan.

Mi hočemo, da se izvoli pravi iskreni Slovenec državnim poslancem, da bo izvolitev jednoglasna, naj izvolitev priča, da smo zložni in zavedni Slovenci!

Zatoraj nam je voliti značajne, neustrašljive volilne može, može, ki se bodo v 30. den avgusta t. l. volitve udeležili in ki bodo tudi glasovali za našega kandidata gosp. dr. Lav. Gregoreca.

Storite tedaj volilci povsodi svojo domovinsko dolžnost!

V Ptuj, dne 3. avg. 1886.

Odbor pol. društva „Pozor“.

Trtna uš.

(Konec.)

K vsem nadlogam zadela je vinogradnika še krivica, da mora od vinogradov silno velike davke plačevati in da tako obdačenje bi po prejšnjih postavah tudi tačas ne ponehalo, kedar je vinograd od trtne uši uničen. Še do letošnjega leta morali so vinogradniki odrajtovati davek od svojih po trtni uši posušenih vinogradov, kakor da bi jim donašali polne sode vina. Leta 1885 pa je vendar sklenil državni zbor, da se od takih opustošenih vinogradov plačuje davek le za tisto kulturo, za katero odslej rabi lastniku, na primer za pašo, njivo, gozd, travnik. Ker se je pri posvetovanju te postave vlada ustavljala, da-si so jo gorko priporočali poslanci iz vinorodnih krajev — govoril je za njo tudi pisatelj teh vrstic, — bati se je bilo, da ne bode potrjena. Toda sklepom poslanske zbornice je pristopila tudi gospodarska zbornica in cesar je dne 27. junija 1885 potrdil postavo. Proglašena pa je bila v državnem zakoniku še le 5. januarja 1886 z dodanimi uredbami finančnega ministerstva.

Ker je ta postava prav imenitna za vinorodne kraje, kjer že razsaja trtna uš, sploh pa bo s časom koristna za vse vinogradnike, hočem razkladati važnejše določbe, da se bodo vedeli vinogradniki po njih ravnati in ne bodo po nepotrebem plačevali višjih davkov.

V tej postavi se določuje, da se od vinogradov, ki so vsled trtne uši na uradni ukaz iztrebljeni ali od lastnikov prostovoljno opuščeni, plačuje davek le po tisti kulturni vrsti, za katero se dotično zemljišče najpred rabi. Kako pa je ravnati, da se doseže tako znižanje davkov? Lastnik vinograda mora, kedar zaradi trtne uši vinograd opušča in ga več ne obdeluje, stopiti k županu, kateri mu primerno potrdi, da je v dotičnem vinogradu našla se trtna uš. S tem županovim pismom gre vinogradnik k davkarji ter tam naznani, da je vinograd